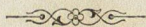

Що помина лична Материна,
 Та що бѣше лепа и 'убава!
 Како бѣше лепа и 'убава,
 Така бѣше лепо промената;
 Наредена динаръ до динара,
 А на уши стребрени менгюши,
 А на сърце пафти позлащени.
 Ко' *) помина близу край дукаяна,
 Динаръ тропна, менѣ сърце клопна,
 Динаръ дзвекни, мене сърце трепни.“

419.

Моме о'итѣ, брекѣ съ ронитѣ,
 Лудо стоитѣ спроти неа;
 Лудо лепо ѣ вореше:
 „Държ' сѣ, моме, да не паднишѣ
 Да не паднишѣ, дан' с' уда'ишѣ!“
 Мома лепо говореше:
 „Море лудо, кутро младо!
 Макарѣ би сѣ уда'ила

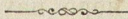
Мойдзѣ майкѣ на страмота,
 А татко-ѣ на подбишегѣ,
 А брато-ѣ на инаетѣ!
 Снощи далѣ ме побарале
 Отѣ три места три юнаци;
 Нигде майка не ме даде,
 Нигде татко не ме свърши,
 Нигде братецѣ не ме зборва.“

420.

Прошетало сѣ девойче
 Низѣ онѣ джлги загони
 Со два лбрика стребрени,
 Со две машрапи златени;
 Лудо ми одитѣ по неа.
 Спърсена ми моме да бегатѣ;

Запнала ми сѣ кѣпина
 За момина-та кошуля.
 Лудо ми викатѣ по неа:
 „Дърш' ѣ, кѣпино, не пушай,
 Твоя да бидитѣ фальба-та,
 Моя да бидитѣ мома-та.“

421.

Залюбилѣ юнакѣ три девойчина,
 Първа-та бѣше отѣ Жито-поле,
 Друга-та бѣше отѣ Вино-поле,
 Трека-та бѣше отѣ Овче-поле.
 Тая що бѣше отѣ Жито-поле
 Пушатѣ допусчатѣ книги за книги,
 Книги за книги, аберь по аберь —

*) Кога.